

Sygn. akt VI U 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Czaplak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2017 r. w S.

sprawy J. C.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek odwołań J. C.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 10 listopada 2016 roku znak G. (...) -1/15

oraz z dnia 31 marca 2017 roku znak (...) /15

oddala odwołania.

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 listopada 2016 roku, znak: G. (...) -1/15, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał J. C. prawo do okresowej emerytury rolniczej na okres od 1 października 2016 roku do 16 listopada 2016 roku, tj. do osiągnięcia wieku emerytalnego. W decyzji wskazano, że rozpoznany został w ten sposób wniosek ubezpieczonego z 24 października 2016 roku.

J. C. w terminie do złożenia odwołania od powyższej decyzji złożył pismo, w którym wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury rolniczej w wysokości proporcjonalnej do długości okresu, za który opłacił składki, a jeżeli okazałoby się to niemożliwe – wniósł o zwrot składek, które wpłacił do KRUS. Wskazał, że jego okres rolniczego ubezpieczenia rolniczego wynosi 31 lat, a nie jak wskazuje organ – 23 lata. Zaznaczył, iż pracował w gospodarstwie rolnym rodziców oraz, że przez 10 lat opłacał składki na ubezpieczenie emerytalne rolnicze w czasie pobierania renty strukturalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wyjaśnił, że orzekł z urzędu o przyznaniu ubezpieczonemu innego świadczenia niż wnioskowane (okresowej emerytury rolniczej zamiast zwykłej emerytury), gdyż ubezpieczony nie spełnił wymogów do przyznania mu emerytury rolniczej.

Decyzją z 31 marca 2017 roku znak: GE- (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego ponownie załatwiając wniosek ubezpieczonego z dnia 24 października 2016 roku, odmówił J. C. prawo do emerytury rolniczej, wyjaśniając, że nie udokumentował on 25 lat ubezpieczenia rolnego, a jedynie 23 lata, 2 miesiące i 26 dni.

Podczas rozprawy w dniu 28 września 2017 roku ubezpieczony oświadczył, że nie zgadza się z decyzją z dnia 31 marca 2017 roku. Podtrzymał wszystkie dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. urodził się (...).

Niesporne.

Rodzice J. A. i M. – od 16 lutego 1948 roku byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego na terenie gminy M.. Gospodarstwo to w dniu 5 czerwca 1985 roku przejął od nich J. C.. W tym czasie w skład gospodarstwa wchodziła działka o obszarze 17 arów, a ponadto działka dzierżawiona od Skarbu Państwa o obszarze 1,14 ha.

Dowody:

- zaświadczenie Urzędu Miejskiego w M. – k. 9 akt KRUS;
- akt notarialny przekazania gospodarstwa rolnego – k. 19-22 akt KRUS.

W dniu 18 września 2006 r. J. C. przekazał całość gruntów rolnych, których był właścicielem, w drodze darowizny swojemu synowi A. C..

Dowód: umowa przekazania gospodarstwa rolnego z 18.09.2006 r. – k. 23-24 akt KRUS.

W okresie od 18 września 2006 roku do 17 sierpnia 2016 roku w związku z wyzbyciem się gospodarstwa rolnego (...) był uprawniony do renty strukturalnej.

Niesporne, a nadto dowód: pismo (...) k. 26 akt KRUS.

W okresie od 1 września 1966 roku do 30 czerwca 1969 roku J. C. był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w C. w pełnym wymiarze czasu pracy jako uczeń praktycznej nauki zawodu. Następnie, w okresie od 1 lipca 1969 roku do 9 czerwca 1973 r., kontynuował pracę w tym przedsiębiorstwie w pełnym wymiarze czasu pracy jako monter samochodowy.

Dowód: świadectwo pracy z 3.12.2015 r. – k. 11 akt KRUS.

W okresie od 2 lipca 1973 r. do 19 października 1976 r. J. C. pracował w pełnym wymiarze godzin jako mechanik maszyn rolniczych w Państwowym Ośrodku (...) w D..

Dowód: świadectwo pracy z 8.04.1998 r. – k. 12 akt KRUS.

W okresie od 20 października 1976 r. do 2 września 1982 r. J. C. był pracownikiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej im. (...). D. w G., gdzie pracował jako operator koparko-spycharki.

Dowód: świadectwo pracy z 2.09.1982 r. – k. 15 akt KRUS.

Następnie, w okresach od 6 września 1982 r. do 31 grudnia 1985 r., od 9 listopada 1990 r. do 1 października 1991 r., od 2 lutego 1998 r. do 2 maja 1998 r. oraz od 4 maja 1998 r. do 4 czerwca 1998 r. J. C. pracował w Gminnej Spółdzielni (...) w D. jako magazynier, przy czym w okresie od 9 listopada 1990 r. do 1 października 1991 r. – w wymiarze 1/2 etatu.

Dowód: świadectwo pracy z 30.06.2016 r. – k. 16 akt KRUS.

W okresach: od 1 listopada 1992 r. do 30 czerwca 1993 r., od 1 września 1993 r. do 28 lutego 1995 r., od 1 lutego 1996 r. do 30 października 1996 r., od 20 grudnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r., od 1 marca 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. oraz od 7 czerwca 2005 r. do 30 czerwca 2005 r. J. C. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i opłacał z tego tytułu składki do ZUS.

Dowód: zaświadczenie ZUS z 17.10.2016 r. – k. 17 akt KRUS.

W okresach od 13 grudnia 1999 r. do 19 grudnia 2000 r. oraz od 19 kwietnia 2002 r., do 31 stycznia 2004 r. J. C. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w M. jako bezrobotny, przy czym w okresach od 21 grudnia 1999 r. do 19 grudnia 2000 r. oraz od 27 kwietnia 2002 r. do 26 kwietnia 2003 r. pobierał z tego tytułu zasiłek.

Dowód: zaświadczenie PUP w M. z 18.05.2016 r. – k. 18 akt KRUS.

J. C. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresach: od 5 czerwca 1985 roku do 31 grudnia 1990 roku, od 1 stycznia 1992 roku do 31 grudnia 1992 roku, od 1 lipca 1993 roku do 30 września 1993 roku, od 1 stycznia 1995 roku do 31 marca 1998 roku, od 1 lipca 1999 roku do 31 grudnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 30 czerwca 2002 roku, od 1 kwietnia 2003 roku do 31 marca 2004 roku oraz od 1 stycznia 2005 roku do 31 sierpnia 2016 roku, tj. przez 23 lata, 2 miesiące i 26 dni.

Dowód: zaświadczenie dot. okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników - k. 27-29 akt KRUS.

W dniu 24 października 2016 roku J. C. złożył w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosek o przyznanie prawa do emerytury rolniczej.

Niesporne, a nadto dowód: wniosek o emeryturę rolniczą – k. 1-4 akt KRUS.

Rozpoznając powyższy wniosek, decyzją z dnia 10 listopada 2016 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, powołując się na ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - uznając, że wnioskodawca spełnia jedynie warunki do przyznania emerytury okresowej - przyznał J. C. prawo do okresowej emerytury rolniczej na okres od 1 października 2016 roku do 16 listopada 2016 roku.

Organ rentowy w powyższej decyzji nie zamieścił żadnego rozstrzygnięcia odnoszącego się do wniosku o przyznanie „zwykłej” emerytury rolniczej.

Dowód: decyzja KRUS z 10.11.2016r. - k. 37-38 akt KRUS.

Decyzją z 31 marca 2017 roku, znak: GE- (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – (wykonując zarządzenie Sądu) w odpowiedzi na wniosek ubezpieczonego z dnia 24 października 2016 roku - odmówił J. C. prawo do emerytury rolniczej, ponieważ nie udokumentował 25 lat ubezpieczenia rolnego, a jedynie 23 lata, 2 miesiące i 26 dni.

Dowód: kserokopia decyzji KRUS z 31.03.2017r. - k. 41 akt sprawy.

J. C. w dniu 10 października 2016 r. złożył ponadto wniosek o emeryturę w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S..

Rozpoznając ten wniosek ZUS O/S. decyzją z 30 grudnia 2016 r. przyznał J. C. emeryturę, poczynając od 16 listopada 2016 r., tj. od daty nabycia uprawnień. Ponadto w dniu 19 grudnia 2016 r. wydał decyzję o ustaleniu dla ubezpieczonego kapitału początkowego, w której uznał, że ubezpieczony przebył do końca 1998 roku 20 lat, 11 miesięcy i 20 dni okresów składkowych (okresy: 1.09.1966 r. – 9.06.1973 r., 2.07.1973 r. – 19.10.1979 r., 20.10.1979 r. – 2.09.1982 r., 6.09.1982 r. – 31.12.1985 r., 9.11.1990 r. – 1.10.1991 r., 2.02.1998 r. – 10.03.1998 r., 19.03.1998 r. -

2.05.1998 r., 4.05.1998 r. – 4.06.1998 r., 5.06.1998 r. – 1.12.1998 r.) oraz 1 miesiąc i 8 dni okresów nieskładkowych (okresy: 11-18.03.1998 r. oraz 2-31.12.1998 r.).

Dowody: dokumenty w aktach ZUS O/S. dot. J. C. – dołączone do akt Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt VI U 66/17.

Powyższa decyzja nie jest prawomocna. J. C. odwołał się od niej do sądu, kwestionując wysokość przyznanej mu emerytury. Postępowanie w tej sprawie nadal toczy się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie pod sygnaturą akt VI U 66/17.

Niesporne, a nadto dowód: dokumenty w aktach sprawy VI U 66/17.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie mogły zostać uwzględnione.

Na wstępie niniejszych rozważań sąd wskazuje, że odwołanie od decyzji z dnia 31 marca 2017 roku zostało złożone przez odwołującego ustnie do protokołu podczas rozprawy w dniu 28 września 2017 roku, wobec czego organ rentowy wnioskował o jego odrzucenie, jako złożonego po terminie. W istocie, złożenie odwołania po terminie co do zasady skutkuje jego odrzuceniem, jednak sąd uznał, że wystąpiły przesłanki do przyjęcia do rozpoznania spóźnionego odwołania, jako, że w okolicznościach niniejszej sprawy opóźnienie należało ocenić jako nienadmierne, a nadto trzeba było uznać, że nastąpiło ono z przyczyn niezależnych od odwołującego (art. 477⁹ § 3 k.p.c.).

Nie można było bowiem stracić z pola widzenia tego, iż J. C., składając pierwsze odwołanie od decyzji z 10 listopada 2017 roku, która nie rozstrzygała o jego prawie do emerytury rolniczej, o które to prawo wnioskował w dniu 24 października 2016 roku - podnosił w nim argumenty odnoszące się do facto do drugiej decyzji organu rentowego – z dnia 31 marca 2017 roku i już wtedy wskazywał, dlaczego świadczenie to mu się jego zdaniem należy. W świetle powyższego sąd uznał, że zaniechanie w formalnym złożeniu odwołania od decyzji z dnia 31 marca 2017 roku w ustawowym terminie, spowodowane było postępowaniem organu rentowego. Ubezpieczony pozostawał bowiem w przekonaniu, że w odwołaniu z dnia 23 grudnia 2016 roku zaskarżył już decyzję odmawiającą mu prawa do emerytury rolniczej, podczas gdy wówczas organ w ogóle o prawie do tego świadczenia nie orzekł, mimo iż miał taki obowiązek, skoro ubezpieczony domagał się tego świadczenia, nie zaś emerytury okresowej, która została mu wówczas przyznana.

Przyjęcie odwołania do merytorycznego rozpoznania nie oznaczało jednak, że musiało ono zostać uznane za zasadne. Przeciwnie, okazało się, że decyzja jest prawidłowa, gdyż rolniczy organ rentowy prawidłowo uznał, że J. C. nie spełnia warunków do przyznania mu prawa do emerytury rolniczej.

W świetle przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 277 ze zm.), emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny określony w ust. 1a i 1b: w przypadku mężczyzny urodzonego w okresie od dnia 1 października 1950 roku do 31 grudnia 1950 roku wiek ten w roku 2016 wynosił 66 lat (J. C. urodził się (...), w związku z czym wiek emerytalny uprawniający do emerytury rolniczej osiągnął w dniu 16 listopada 2016 roku) i podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 20 ust. 1 powyższej ustawy – do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Z kolei w myśl przepisu art. 20 ust. 2 ustawy okresów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy, przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku.

Przenosząc powyższe przepisy na grunt niniejszej sprawy należało stwierdzić, że jeżeli chodzi o przesłanki określone w art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, to ubezpieczony w dacie wydania zaskarżonej decyzji legitymował się co prawda wymaganym wiekiem emerytalnym, jednakże nie udowodnił, aby przez okres co najmniej 25 lat podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Prawo do emerytury rolniczej mógłby bowiem nabyć wyłącznie wówczas, gdyby udowodnił, że legitymuje się 25-letnim stażem ubezpieczeniowym związany z podleganiem przez niego ubezpieczeniu społecznemu rolników, za który opłacono składki. Tymczasem w niniejszej sprawie ze złożonych do akt KRUS dokumentów jasno wynikało, iż J. C. udokumentował tylko okres 23 lat, 2 miesięcy i 26 dni opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, przypadający w okresach: od 5 czerwca 1985 roku do 31 grudnia 1990 roku, od 1 stycznia 1992 roku do 31 grudnia 1992 roku, od 1 lipca 1993 roku do 30 września 1993 roku, od 1 stycznia 1995 roku do 31 marca 1998 roku, od 1 lipca 1999 roku do 31 grudnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 30 czerwca 2002 roku, od 1 kwietnia 2003 roku do 31 marca 2004 roku oraz od 1 stycznia 2005 roku do 31 sierpnia 2016 roku.

Istota twierdzeń J. C. w tym zakresie sprowadzała się do wskazywania, że jego okres ubezpieczenia rolniczego powinien zostać uzupełniony poprzez zaliczenie mu do stażu ubezpieczeniowego także okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 listopada 1966 roku do 30 czerwca 1969 roku. Na okoliczność faktycznego wykonywania takiej pracy ubezpieczony nie naprowadził jednak żadnych dowodów.

Podkreślić przy tym należy, iż J. C. jest osobą urodzoną po 31 grudnia 1948 roku, a co za tym idzie, zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ma prawa do zaliczenia do okresów wymaganych do emerytury rolniczej okresów, od których zależy prawo do emerytury w systemie powszechnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2011 roku, III UK 83/10). Oznacza to, że na podstawie tych samych okresów, nie może być dla takich osób obecnie przyznane świadczenie emerytalne z dwóch różnych systemów (w tym przypadku: z ZUS i z KRUS).

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, trzeba przypomnieć, iż okres domniemanej pracy J. C. w gospodarstwie rolnym jego rodziców w latach 1966-1969 pokrywa się z okresem jego udokumentowanej pracy poza rolnictwem - w Państwowym Ośrodku (...) w C. od 1 września 1966 roku do 9 czerwca 1973 roku, tj. okresem podlegania przez niego ubezpieczeniu społecznemu w ZUS. Przepis art. 20 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi przy tym wyraźnie o „okresach”, nie zaś o „tytułach ubezpieczenia”, co oznacza, że jeśli jakiś okres pracy (a więc fragment czasu, określony datami od-do) został już zaliczony do okresów, od których zależy prawo do emerytury z ZUS (a tak się stało w przypadku okresu od 1 września 1966 roku do 9 czerwca 1973 r.), nie jest możliwe zaliczenie tego samego czasu („okresu”) na potrzeby ustalania emerytury z KRUS, choćby tytuł ubezpieczenia miał być inny (w tym przypadku: praca w (...) jako uczeń i jednocześnie praca – pomoc w gospodarstwie rolnym rodziców).

Możliwość takiego podwójnego zaliczania okresów była dopuszczona przez orzecznictwo wyłącznie na gruncie poprzedniej ustawy regulującej prawo do emerytury rolniczej, tj. ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U. z 1982 r., nr 40., poz. 268 z późn. zm.). Odpowiednikiem opisanego wyżej art. 20 aktualnie obowiązującej ustawy z 1990 r. był w niej art. 17, który w ust. 1 pkt 1 stanowił, że „do okresów prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w nim, wymaganych do uzyskania prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, zalicza się okresy: 1) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w nim przed dniem 1 lipca 1977 r., lecz po ukończeniu 16 lat”. Przepis ten wprowadzając okres zaliczany do „pracy w gospodarstwie rolnym”, poza powyższymi wymaganiami czasowymi, nie wprowadzał żadnych innych wymagań podmiotowych i przedmiotowych, w szczególności nie wymagał, aby praca w gospodarstwie rolnym stanowiła jedyne zajęcie osoby stale ją spełniającej, a tym samym nie wyłączał możliwości pracy w gospodarstwie rolnym także wtedy, gdy była ona wykonywana jednocześnie z zatrudnieniem w zakładzie pracy poza rolnictwem lub łączona z inną działalnością i z

tego tytułu osoba ta nabyła prawo do emerytury pracowniczej lub renty albo prawo do świadczeń przewidzianych w odrębnych przepisach o ubezpieczeniu społecznym lub zaopatrzeniu emerytalnym. Brak było w ustawie także obostrzeń takich, jak te, które wprowadziły obecnie art. 20 ust. 2 i 3 aktualnie obowiązującej ustawy. Z tego względu brak było podstaw prawnych do tego, aby zaliczalność okresu pracy w gospodarstwie rolnym do okresu prowadzenia gospodarstwa rolnego uzależniać od dodatkowych warunków, nie wymienionych w tym przepisie. Z tej też przyczyny Sąd Najwyższy w uchwale z 1 czerwca 1990 r., sygn. akt III UZP 8/90, dopuścił możliwość zaliczenia rolnikowi okresu pracy w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 lipca 1977 r., także gdy był jednocześnie zatrudniony w uspołecznionym zakładzie pracy. Pogląd ten, wyrażony na gruncie nieobowiązującego już stanu prawnego, obecnie nie może być jednak nadal uznawany za aktualny.

W konsekwencji, skoro ubezpieczony nie spełnia warunku posiadania co najmniej 25 lat podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, zasadnie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił przyznania mu prawa do emerytury rolniczej. Ubezpieczony nie naprowadził bowiem dowodów na to, aby jego rolniczy staż ubezpieczeniowy był inny aniżeli ustalił do KRUS. Nie było także możliwe, aby – jak wskazywał w odwołaniu – opłacał składki w okresie pobierania renty strukturalnej, skoro składki takie może opłacać tylko rolnik, tj. samoistny posiadacz gospodarstwa rolnego, a renta strukturalna została przyznana właśnie z powodu utraty statusu rolnika.

Także pierwsza z zaskarżonych przez odwołującego decyzji - z dnia 10 listopada 2016 roku – choć nie odpowiadająca w rzeczywistości na wniosek ubezpieczonego z dnia 24 października 2016 roku o przyznanie prawa do „zwykłej” emerytury rolniczej - odpowiada prawu. Ubezpieczony spełnił bowiem przesłanki do przyznania mu prawa do okresowej emerytury rolniczej, zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 637). Omawiany przepis stanowi bowiem, że osobie, której upłynął okres, na jaki została przyznana jej renta strukturalna współfinansowana ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji (...) Funduszu (...) lub ze środków pochodzących z (...) Funduszu Rolnego na rzecz (...) O. (...), a która nie osiągnęła wieku emerytalnego, przysługuje okresowa emerytura rolnicza do dnia osiągnięcia tego wieku. Ponadto w ustępie 2 omawianego artykułu określono, iż okresowa emerytura rolnicza przysługuje w wysokości emerytury podstawowej określonej w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, bez względu na posiadany okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu określone w tej ustawie.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. sąd oddalił oba odwołania, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Na zakończenie należy wskazać, iż zamieszczony w odwołaniu jako ewentualny wniosek o zwrot wpłaconych do KRUS składek nie mógł podlegać merytorycznemu rozpoznaniu. Sąd ubezpieczeń społecznych jest bowiem związany zakresem wydanej w sprawie decyzji, co w tym konkretnym przypadku oznacza, że mógł orzec wyłącznie o prawie (lub braku takowego prawa) ubezpieczonego do emerytury rolniczej. O ile ubezpieczony będzie w przyszłości – po ewentualnym uprawomocnieniu się decyzji odmawiającej prawa do emerytury rolniczej – podtrzymywał wniosek o zwrot składek, będzie on podlegał odrębnemu rozpoznaniu i odrębnemu zaskarżeniu.